

JULKISEN HALLINNON NYKYKEHITYKSEN TUTKAILUA KÖÖPENHAMINASSA ELOKUUSSA 1986

European Group of Public Administration järjesti Kööpenhaminassa 24.–27. elokuuta kansainvälisen hallintotieteellisen seminaarin nimellä Recent Trends in Public Administration. Seminaarissa pyrittiin selvittämään, millaisia kehitystrendejä eurooppalainen julkinen hallinto on viime aikoina läpikäynyt ja miten nämä trendit ovat vaikuttaneet julkisen hallinnon toimintaan ja rakenteeseen.

Aihe oli siis kovin yleinen. Seminaarin kuuden työryhmän nimet kertovatkin tapaamisen sisällöstä enemmän: julkisen hallinnon supistuminen (privatisointitendenssit), liikeperustaisen hallinnon muodot julkisella sektorilla, teknologian vaikutukset hallintoon, uudet demokratian muodot hallinnossa (tähän työryhmään osallistuivat useimmat kymmenestä suomalaisesta),

virkamiesjärjestöjen vaikutus julkisen hallinnon johtamiseen ja EEC-jäsenyydestä johtuvat hallintomuutokset järjestön jäsenvaltioissa.

Seminaarin teema näytti osuvan kaikin puolin kohdalleen. Osallistujia oli puolisentoista sataa 25 Euroopan maan yliopistoista, koulutuskeskuksista, tutkimuslaitoksista ja hallinnosta. Eri työryhmissä käsiteltiin kolmen päivän aikana kymmeniä 'papereita'. Itse osallistuin 45-jäseniseen työryhmään, jonka aiheena oli liikeperustaisen hallinnon muodot julkisella sektorilla ja jossa esitelmät käsittelivät sekä valtionhallinnon (valtion keskushallinnon) kokemuksia liikeperustaisen hallinnon soveltamisesta että paikallishallinnon uudistuksia liikeperustaisen johtamismuotojen käyttöönotosta eräissä esimerkki- maissa.

Tämän työryhmän enemmistöllä, pääosin Keski-Euroopan maista tulleilla, tuntui olevan vahva usko siihen, että hallinnollisten periaatteiden ja eritoten johtamismenetelmien ja -tekniikoiden siirtäminen yksityiseltä julkiselle sektorille on perusteltua, tarpeellista ja mutkatonta. Kyse oli monien mielestä vain siitä, millä tavoin johtamisreformit toteutetaan kunnolla ja viivytyksittä – ei niinkään siitä, miksi uudistuksia tarvitaan tai kuinka yksityisen sektorin johtamismenetelmät soveltuvat julkisiin organisaatioihin. Ilmassa leijui jonkinlaisen universaalien hallintokäsityksen henki, jota täydensi vielä vakuuttuneisuus siitä, että julkisen hallinnon tehokkuutta voitaisiin merkittävästi nostaa ottamalla käyttöön liikeperustaisen hallinnon muotoja.

Toki julkisen hallinnon erityisluonnetta yrityshallintoon verrattuna myös puolustettiin. Erityisesti keskusteltiin siitä, miten julkisen johtamisen tuotosta voidaan mitata (output measures) ja kuinka liikeperustaisten hallintomenetelyjen väitetty paremmuus on osoitettavissa. Vilkas ja ideoivakin debatti liikeperustaisen johtamisen soveltuvuudesta julkiselle sektorille keskittyi valtaosin *kuinka se tehdään* -kysymysten, ei *miksi se tehdään* -kysymysten selvittämiseen.

Työryhmän puheenjohtaja, professori Depre Belgiasta tiivistä onnistuneesti käydyt keskustelut toteamalla, ettei erityisen kestävää arviota voida toistaiseksi antaa siitä, missä määrin – jos ollenkaan – liikeperustaiset johtamismuodot soveltuvat julkiseen hallintoon. Tarvitaan muun ohella lisää tietoa julkisen sektorin ja yksityisen sektorin eroista eri maissa sekä enemmän kokemuksia yksityisen sektorin johtamismenetelmien soveltamisesta valtio- ja kuntaorganisaatioissa. Myös perussisällöltään erilaisten johtamistapojen tuloksellisuuden mittausskeinot vaativat vielä kehitystyötä ennen kuin niitä voidaan pitää valideina.